

кронатъ на истинны те чѣдеса, и послѣ по нѣколико време ако начне да се укоренава на всички те (человѣцы) въ знаніе и въ память: тогава дѣховникъ долженъ е весьма скоро (тойчасъ) да обави това тамо, гдѣ то требва, за да можатъ да пресѣчатъ поскоро таква лъжа, и за да непогрѣшава народъ, кой то се измамилъ съ таа лъжа презъ незнаненіе (невѣдѣніе), и да не пріима лъжа та за истина, понеже съ такво употребленіе на лъжливы те чѣдеса, не токмо дръго нѣкое безстрашіе се чини, но и Божіа заповѣдь (не пріеми имени Господа Бога твоего всѣ) дерзновенно се разорава (се потѣпчава): зацо то въ тыа измысленни чѣдеса спомина се име Божіе, кое то отъ нихъ, чрезъ лъжа, не прославлявасе, но пріимасе всѣ, а на благочестіе то (добра вѣра) вдигасе отъ дръговѣрцы те укореніе: того рѣди такво законопрестѣпно и на благочестіе то пакостно дѣло требва много скоро да се изстреблва, и дѣховницы заради таквы слѣчай должны са да обавляватъ не скрышно (авно) и незаважно, какво то казахме погорѣ.

г). Но оскѣнь оныхъ така голѣмы причини, каковъ ли грѣхъ да е, ако быде